

మధ్యతరగతి చీర

(ఆంధ్రపత్రిక 1985)

“మధ్యతరగతి బ్రతుకుల్లో భేషజాలు,
వాళ్ళ జీవితాల్లో చిరిగిపోయిన శాపాలు”

శివ

ఖరీదైన చీర కుప్పలా ఒళ్లో వేసుకుని దిగులుగా కూర్చోనుంది శ్యామల.

"అమ్మా! అమ్మా! వాకిట్లో నేను కొత్తముగ్గేశాను చూద్దావుగాని రా" తన చెయ్యిపట్టుకున్న పదేళ్ల కూతురి లేత చేతిని విసిరికొట్టింది.

ఎప్పుడూ అంతగా కోపగించుకోని తల్లి కోపానికి బెదిరిపోయి అడుగులుమెల్లిగా వేసుకుంటూ తల్లి దృష్టినుండి తప్పుకుంది పాప.

"ఏందమ్మాగోరూ! పనేళ అటాకూకోనున్నారు" శ్యామల తలెత్తి మరలా తలవంచుకుంది ఆమెకళ్ళలో సన్నటి నీటిపొర

'ఏటయిందమ్మగోరు, ఓలమ్మో! కళ్లనీళ్లుకూడా ఎటుకుంటున్నారు!

ఆకాశంలో అందంగా తిరిగే నల్లటిమబ్బు తునక్కి అడివిగాలి తగిలింది, శ్యామల కళ్లు వరించాయి.

చేతిలో సత్తు దబర ప్రక్కనబెట్టి అక్కడే చతికిలబడింది ప్రొద్దున పాచిపని చేయడానికి వచ్చిన పాపాయమ్మ

'అయ్యగారేమైనా అనిండా'

తలఅడ్డంగా ఊపి ముక్కుచీదేసిందాయంటి యజమానురాలు

'ఏటయినాదమ్మా అయితే'

"చీర చిరిగిపోయిందే పాపాయి"

"ఓన్ ఇంతేనా?"

అల్పిప్పల్లాటి తన కళ్లను ఇంకాస్త పెద్దవి చేసి ఓన్ ఇంతేనా? అంటున్న పనిమనిషిని చూసింది శ్యామల. ఆ కళ్లలోని తడిలో విపరీతమైన ఆశ్చర్యం అంతలోనే దిగులు.

'మొన్న నే కొత్తగా కొనుక్కున్నాను. కొంతన్నామాయలేదు. పాడు ఎలుక కొట్టేసింది అదీ ముచ్చటయిన పవిట చెంగులో'

'పోతే పోయిందిలేమ్మా పాడు సీర ఇంకొకటి అయ్యగార్ని అడిగి కొనుక్కుందువుగానీ' ఓదార్చింది పాపాయమ్మ ఆ ఓదార్పుతో శ్యామల దిగుల్ని మరీ చిక్కబడింది.

"అలాటి చీర ఇంకోటి ఈ జన్మలో మరలా కొనుక్కోగలదా?"

'దిగులట్టుకోకమ్మా! సీరకేటి ఒకటిపోతే మరోకటా తాది' చిరాగ్గా చూసింది శ్యామల

'నీదిపోతే నీకు తెలుస్తుందే ఆ నొప్పి'

పాపాయమ్మ పగలబడి నవ్వింది

'ఏటమ్మ గోరూ! ప్రాణాలే శాశ్వతంకాదు అట్లాటిది కట్టుకొనే కోక్కొచ్చిందా? లెగండి.... లెగండి అంటు పడేయండి ఆ పైన రంగనాయకమ్మోరింటికల్లాల్లి"

శ్యామల ఒక్క ఇంచికూడా కదలలేదు

'లెగండమ్మా ఈ పొద్దు ఆయమ్మకోడలొచ్చుంది ఆయమ్మనో చిరిగిపోయిన సీరడగాల'

'పోవే వంటింట్లో సింకులో పడేసిన గిన్నెలన్నీ తీసుకుపో'

తెల్లబోయింది పాపాయమ్మ. తనని ఏకూరో, గిన్నె దొంగిలిస్తుందని బయపడి వంటింట్లో కడుగుబెట్టనివ్వని అమ్మగోరేవీ! తన్ని గిన్నెలు తీసుకోమనడమేవీ!!

'ఏంట్లో!' ఆశ్చర్యాన్నిండి తేరుకుని వంటింట్లోకి నడిచింది పాపాయమ్మ

పాపాయమ్మ వెళ్లిపోయాక మరో దిగులు చుట్టుకుంది శ్యామల్ని

'ఇంటికొచ్చి ఈయనేమంటారో'?

'ఆయనా దిగులుపడ్డారు పాపం ఒక్కరూపాయా? రెండు రూపాయలా? ఏడువందలా పాతిక రూపాయలు నెలంతా ఓవర్ టైమ్ చేసి సంపాదించిన డబ్బది ఆ చీర వెనుక ఎన్ని కథలు, ఎన్ని కన్నీళ్లు!'

"శ్యామా! ఒక్క కాటన్ చీరమీద ఏదొందలు పెట్టగల శక్తికాదు మనది మంచి చీరలు నూట అరవైలోకూడా వున్నాయట అది కొనుక్కోశ్యామా!"

"ఊహ, ఈ చీర చూడండి ఎంతబాగుందో! బ్రౌన్ కలర్ కి క్రీమ్ కలర్ బార్. ఆ గుడ్డమీద ఆ అంచు డిజైన్ చూడండి ఎలా నీడలు తేల్తుందో!" చేత్తో ఆ చీర సొందర్యాన్ని తడిమి చూస్తూ పరవశంగా అంది తను. ఆ షాప్ కొచ్చిన అరగంటలో ఆ చీరమీద మమకారాన్ని కూడా పెంచేసుకుంది.

'బాగుంది శ్యామా! చాలా బాగుంది కానీ మనకు శక్తుండొద్దు ఆప్టరాల్ నా జీతం ఎంత?"

మధ్యతరగతి చీర

మూతి ముడుచుకున్న తనని ఓదారుస్తూ తనే మరలా అన్నాడు.

'చూడూ! ఆ ఎర్రంచు నలుపు కోటా చీర కూడా చాలా బాగుంది కదూ!'

.....

"ఎంతయ్యా అది?"

"నూట ఎనభై అయిదు సార్"

"దాన్ని పాక్ చేయించనా?"

"ఊహా కొంటే ఇదేకొనుక్కుంటా లేకపోతే ఈ ఉగాడికి నాకు చీరొద్దు. మీరు కొనుక్కోండి" అలిగే అలవాటు అంతగాలేకపోయినా ఆ చీరమీద మోజు తననారోజు అంతవివేకహీనురాల్సి చేసింది.

పాపం ఈయన ఆరోజు కరిగిపోయారు.

"పోనీలే ఈ పండక్కి నువ్వు కొనేసుకో, వచ్చే పండక్కి నేను పిల్లలూ

కొనుక్కుంటాం"

మనసు మూలిగింది.

'ఆయనకు, పిల్లలకు లేకుండానా?'

"నా దగ్గరుండే ఏడువందలాపాతికే నీ చీరకు సరిపోతుందనుకుంటా"

పాపం ముచ్చటపడ పిల్లల సంగతో! క్షణం 'వద్దులే' అనేద్దామనుకుంది కానీ అంత అందమైన చీర ఇక జన్మలో తను కొనుక్కోగలదా?

"పర్వాలేదులేశ్యామా! పిల్లలకు నేను నచ్చజెప్తారే ఎంతయ్యా ఆచీర" ఏడువందలాపాతికే అయిదు రూపాయలా డెబ్బయి అయిదు పైసలు సార్ ఆ చీర కొనస కట్టబడిన స్టిప్ చూపిస్తూ అన్నాడు పాపతను

తన గుండెలో మరలారాయి

"ఇలాంటి డిజైన్ యింకాస్త తక్కువ రకం గుడ్డలో వుంటే చూపండి"

వదులెండి పారిజాతమ్మ నడిగికోరవది ఇప్పించేస్తాను. వచ్చేనెల సరుకులు కాస్త తగ్గించి తెప్పించి అప్పు తీర్చేస్తాను'

అయిష్టంగా ముఖం పెట్టారాయన

సరుకులు తగ్గించి పిల్లల నోటి దగ్గర జిండి తన చీరరూపంలో... ఆ ఊహ ఆ తర్వాత తనకే నచ్చలేదు.

'అదే డిజైన్ ఉండదండీ'

ఆయన సైలెంట్ గా కూర్చుండిపోయాడు.

ఆయన్ని చూసి బాధేసింది.... జాలేసింది కూడా

'వదండి పెళాం...'

ఆయన ఏదో అనబోతున్నారు

"ఏడు వందలా పాతికే వ్వండి.... చీర ప్యాక్ చేయానా?"

ఇద్దరం తృప్తిపడ్డాం ఇంత పెద్ద షాప్ లో కూడా బేరాలా?

గతంలో కెళ్లినా ఇంకా ఆ చీరను తడుముకుంటూనే వున్న శ్యామల చటుక్కున చెయ్యిలాగేసుకుంది. చీపురుముల్లు, ముల్లురాగి బయటపడేసింది కానీ గుండెల్లో ముల్లు కంటిలో నలకలా అలాగే వుంది.

'ఏమంటారో ఈయన?' ఆరోజు రిక్తాలో కూర్చుంటూనే అన్నాడు కూడా

"కాటన్ చీర మీద ఏడువందలా పాతిక చాలా పెట్టేశామనిపిస్తోంది శ్యామా అదే

సిల్కుచీరయితే సరేగానీ

తను నవ్వుకుంది ఆయనింకా పాత రోజులోనే ఉన్నారు

ఈ రోజులో కాటన్ చీరలు ధర ఎక్కువ నైలాన్ చీరలకంటే పాత రోజులో అయితే సిల్కుచీరంటే ఖరీదెక్కువ కాటన్ అంటే ఖరీదు తక్కువ అని లెక్క కాటన్స్ లో ఎన్నిరకాలు. నీడలు తేల్తూ, ఎంబ్రాయిడరీ వర్క్ తో, పొలనురుగు మీద ఇంకు చలినట్టున్న తెల్లటి మృదువైన కాటన్ చీరలోనే వుంటున్నారు కార్లో వచ్చే గొప్పింటమ్మాయిలు తనంత గొప్పదికాదుకానీ అలాంటి చీర ఖరీదైనా కొనుక్కోగలిగింది.

పోనీలే నీ ముచ్చట తీరింది కానీ జాగ్రత్తగా వాడుకోమనశక్తికి మించి కొనుక్కున్నాం.

అలా ఆయన జాగ్రత్తచెప్పి పదిరోజులు తీరాకాలేదు. వెధవ ఎలుక ఎక్కడినుండి వచ్చిందో! ఏ చీరా దొరకనట్టు దండెం మీద అన్ని గుడ్డలుంటే దీన్నే కొట్టింది. వచ్చి చూసి ఏం ఫీల్ అవుతారో!

ఒళ్లోకి చూసుకుంది శ్యామల ఉల్లిపొరలాంటి బ్రౌన్ చీర కాటన్ సిల్కు పోగు మిక్స్ అయిందేమో తాకితే మెత్తగా ఉంది. ఈ మధ్యే స్నేహితురాలి రిసెప్షన్ క్లాజ్ ఈ చీర కట్టుకుని వచ్చే అక్కడా అందరి ఒంటిమీద ఇలాంటి చీరలే, వాళ్లంతా పెద్ద బిజినెసం మాగ్నెట్స్ భార్యలు, తననీ ఈ చీరలో చూసి ఏ గొప్పింటి ఆడబడుచో అనుకోనుంటారు.

కానీ చీర చిరిగిపోయింది. పవిత్రచెంగు అందాన్ని పోగొట్టింది. ఏవిధంగా కుటి అందంగా కట్టుకోడానికి కుదరనట్టు చిరిగేసింది. అనే కంటే మధ్యలో గుడ్డకొరికేసిపారేసిందంటే సబబుగా ఉంటుంది. డార్నింగ్ చేయించడానికి, పేచ్ వర్క్ చేయించడానికి వీలులేకుండా ఉంది.

'ఒళ్లు దగ్గరపెట్టుకుంటే ఇట్టాటివి జరగవు' మూర్తి పదినిముషాలనుండి భార్యను నసపెజడ్తూనేవున్నాడు.

"నేనేం చేశాను ఆ ఎలుకనొచ్చి కొట్టమన్నానా?" విసిగిపోయిన శ్యామల తనమౌనాన్ని బద్దలు కొట్టింది.

"అంత ఖరీదైన చీర కావాలని కోరుకుని కొనుక్కోవడంకాదు. వాడాక మడతేసి బీరావాలో పెట్టుకోవాలి దండెంమీద వేసిందంట దండెంమీద'

'నేను కలకన్నాను కాబోలు ఎలుకలు కొత్తగా మనింట్లో కొస్తాయని'

'ఆరోజు నాస్తోమతకు మించి నీకాచీరకొనిచ్చాను పిల్లలకు కూడా తేకుండా'

'కొనిచ్చారు కాదన్నానా? అది చినిగిపోయిన దానికి నాకు మాత్రం దిగులేదూ!' కాస్త తగుతూ అంది శ్యామల.

"దిగులున్న దానివయితే ఇంత నిర్లక్ష్యంగా వుండవు"

"గట్టిగా అరవకండి ప్రక్కవాటావాళ్లు వింటారు"

అసలే తను బాధపడి మనసు చెదరగొట్టుకుంటుంటే ఈయనదొకటి మధ్యలో అటు తిరిగి పడుకుంది శ్యామల. ప్రక్కనే కుర్చీలో కుప్పగా పెట్టిన కోరాకాటన్ చీర మనసు పడికొనుక్కున్న చీర, ఓ మధ్య తరగతి వ్యక్తి నెల సంపాదనలో పాతికోనవంతు ఖరీదు చేసే చీర ఆ చీరను చూస్తుంటే దిగులు. ప్రియమైన వ్యక్తి చనిపోయినంత దిగులు.

తీరా తెల్లవారకముందు గుడిశలో ఏదో తగువు గందరగోళం

'ఒసే నీకు ఒళ్లంతా పొగరే లేకపోతే బంగారం లాంటి సీరను ముళ్లమీదారేసి లాగి

సింపేస్తావా?

'సూక్లేదు'

'ఒళ్లు దగరుంచుకుంటే సూస్తావ్'

'మూసెప్పొచ్చాడు ఒళ్లు దగ్గరట్టుకోలేక ఎక్కడట్టుకుంటానో! ఈడుకాని కొనిచ్చినట్టు అంకమ్మశివాలు, సంపాపించిందంతా ఆ తాగుడుకి ఎట్టనేసాల్తు' పాపాయమ్మ గొంతెత్తింది చేరపైకి దోపింది.

"ఏం తాగితే... నీకు పోయిన సంకరాత్రికి నల్లసుక్కల సీరకొనీలా?"

"ఆ మా సంబడం! కొనిచ్చావు జనమకో శివరాత్రి ఇది నువ్వు కొన్నావా?"

"కొసలేదూ... అయితేసింపుకోవాలనుందా" పైపైకి వచ్చి కొట్టబోయాడు వీరిగాడు. ప్రక్కన చోద్యం చూస్తున్న జనం సరదాపడి వాడిని వెనక్కు లాగారు.

"కొద్దావంటారా తాగుబోతోడా... ఈ సీర నీ యబ్బసొత్తుకాదురా నా రెక్కలు కట్టం ఆయమ్మనీ, ఈయమ్మనీ అడుక్కొచ్చుకున్నయిరా. ఈ సీరనిసింపుకుంటాను, దానం చేసుకుంటాను నువ్వెవరివిరా అడగడానికి?"

'నీ మొగుణ్ణే' మరో అడుగు ముందుకేశాడు వీరిగాడు

'ఆ మొగుడు.... చట్టుబండలు'

'ఏం మొగుణ్ణి కాదా ననోగేసి ఆ సామిగాణ్ణి మారు మనువాడా'

'నాను మనువాడానో, వురేసుకుంటానో ఎదవా! నా బతుకుమీదనీ జులం ఏవిట్రా సంపాదించి పోస్తున్నట్టు' తువుక్కున ఉమ్మేసి లోపలికెళ్లిపోయింది పాపాయమ్మ.

అంతవరకు చుట్టూచేరి ఆనందిస్తున్న జనం ఆ సీను మరో పది నిమిషాలు పొడిగించబడనందుకు బాధపడి తమ తమ గుడిసెలో దూరేశారు.

రెండు రోజులయిపోయింది కూడా ఎందుకో ఈ అలక? ఆఫీసు నుండి వచ్చేసరికి కాసిన్ని మల్లెపూలన్నా తల్లో పెట్టుకోవడం లేదీరెండు రోజులనుండి. అన్నం వడ్డించినా పరాయి వక్తికి వడ్డించినట్లే... ఆ పాపాయమ్మ చూడు అరిచింది మరో గంటకి వాణ్ణి పిలిచి గంజిపోసింది ఇద్దరూ కలిసి నిన్న సినిమాకి కూడా వెళ్లిపోయారు.

నిట్టూర్చాడు మూర్తి... పోనీ తనే పలకరిస్తే ఎక్కడో ఇంకా మిగిలిపోయిన అహంకారం

ఏదో బంగారం లాంటి చీర చినిగిపోయిందనే కోపంతో ఓ మాటన్నాడనుకో అంతమాత్రానికే అంత పట్టుదలా?

పాపం తనూ బాధలో వుండింది తను కాస్త ఓదార్చివుండాలి న మాట.

'పోనీ అలాటిది యింకొక చీర కొనిస్తే.... డబ్బెక్కడిదీ?'

మూర్తి అలా ఆలోచిస్తుండగానే భోజనానికి హాస్టల్ బెల్ లాంటి పిలుపు. మరలా అతనిలో అహంకారం

"ఏక్కడమ్మా గోరూ పయాణమయ్యారు?"

"పార్వతి పిలిచింది. రెండు రోజులనుండి వాళ్ల పనివాడిని పంపుతోంది అమెకు పిండి ఒడియాలకు పిండి వుడకబెట్టిది తెలియదంట"

'ఎప్పుడో స్తారమ్మా ఆలీసం అయ్యేవనయితే నాకు కాసిన్ని మజ్జిగెయ్యండమ్మా ఈ రోజు కడుపులో మంటగా ఉంది'

"పోస్తానుండు"

"ఆరోజు చిరిగిపోయిందే ఆచీరకట్టుకుని పోండమ్మా బాగుంటది మానిపోతున్న

గాయానికి మరలా దెబ్బ తగిలింది.

"లేదే అదీంకా కుట్టించలేదు"

"అదేంటి నిలుపుగా చింపేశావు అంత ఖరీదైన చీరను?" ఒడియాలు పెటడం పూర్తిచేసి చెయ్యికడుక్కుని చీరకొంగుకు తుడుచుకుంటూ అడిగింది శ్యామల పార్వతిని.

"చింపెయ్యలేదు శ్యామలా! ఐరన్ చేస్తుంటే నిప్పురవ్వ పడిందని తెచ్చి చూపించాడు లాండ్రీ వేధవ చీర మధ్యలో నల్లగా చుక్కలా కాలింది. ప్లెయిన్ చీరకదూ నడిచేప్పుడు కుచ్చిళ్లు అటూ యిటూ కదిలి అసహ్యంగా కన్పిస్తుందని, రెండుగా చింపేశాను. ప్రింటెడ్ చీర తెప్పించి ఇలాగే రెండుగా చింపి రెండిటినీ అతుకేసి రెండు చీరలు చేసి చెల్లెలికొకటి పంపిస్తాను" అది ఫ్యాషన్ ఇప్పుడు.

"చాలా ఖరీదైన చీరలా ఉంది బావుంది"

'అవును' చేతిలో చీరను అటు ఇటు తిప్పి ఏ రంగు ప్రింట్ తేస్తే బావుంటుందా? అని చూస్తోంది పాతికేళ్ల పార్వతి నెలకె బిజినెస్ మీద పదివేలన్నా సంపాదించే మాధవరావు భార్య.

'మరలా ముందేసుకు కూర్చున్నావా ఆ చీరను ఇక నాగతి అధోగతే. ప్రొద్దుటినుండి ఒక ముద్దన్నా ఇవ్వలేదు కొత్త చీర కొనుక్కోవచ్చులెద్దూ! అదెవరికైనా పడేయ్'

ఉషారుగా అక్కడికొచ్చిన మాధవరావు నోరు మూతపడిపోయింది. ఈ ప్రక్కగోడకు బల్లిలా అతుక్కుపోయిన శ్యామలను చూసి

'సారీ' అతను వెనక్కితిరిగి వెళ్లిపోయారు.

"రేపు ఎండాక నీకు ఒడియాలు పంపిస్తాను"

'అబ్బేబ్బే వద్దొద్దు మా ఇంట్లో డబ్బాలనిండా అవే' అనేసి పార్వతి టిఫిన్ తిని వెళ్తువుండు అంటున్నా వినకుండా ఆ యింటి బయటకొచ్చేసింది. నిజానికి ఒడియాలు ఇంట్లోనిండుకుని నెలయింది. ఆమె చెవుల్లో మాధవరావు మాటలే గింగురమంటున్నాయి.

'కొత్త చీర' కొనుక్కోవచ్చులెద్దూ అదెవరికైనా పడేయ్'

తన భర్తా నెలకు పదివేలు సంపాదించే మాధవరావుయ్యంటే

'కొత్త చీర కొనుక్కోవచ్చులెద్దూ అదెవరికైనా పడేయ్ ఈ రాత్రిని వృధాచేయకు అనేవాడే'

ఈ రోజుల్లో నెలకు కేవలం చిల్లరసామానుకు ఇంటి బాడుగకు పూర్తిగా సరిపోని అంకె తెచ్చుకుంటున్న మనిషి తన భర్త

అందుకేపాపం గుండెలో నుండి పొంగిన బాధను తన మీదకు విసిరేసి ఒకటి కాదు నాలుగు రోజులు మానసిక శిక్ష అనుభవించాడు. ఎవరికి మాత్రం వుంటుంది ప్రేమించే భార్యను నొప్పించాలని.

అదే పరుగుతో ఇంట్లోకొచ్చి పడినేరుగా బాత్ రూమ్ లోకి దూరింది శ్యామల

తలలో మల్లెపూలతో, పెదాలమీద సుందరమైన చిరునవ్వుతో వాకిట్లో కొచ్చిన భార్యను చూసి మూర్తికి మతిపోయింది.

మరోనిముషంలో అతని చేతులు ఆర్తిగా ఆమెను చుట్టుకుపోయాయి.